

Academic Focus

กรกฎาคม 2561

สารบัญ

บทนำ	1
บททั่วไป	2
การเมืองการปกครอง	3
ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต	7
หน่วยงานปราบปรามการทุจริต	9
โครงสร้างองค์กร	10
อำนาจหน้าที่	10
การดำเนินงานขององค์กร	11
ความร่วมมือระหว่างประเทศ	12
กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต	12
ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	15
บทสรุปและข้อคิดเห็นของผู้ศึกษา	17
บรรณานุกรม	19

เอกสารวิชาการอิเล็กทรอนิกส์

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

<http://www.parliament.go.th/library>

เมียนมากับการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

บทนำ

ประเทศเมียนมา (Myanmar) มีชื่อเป็นทางการเรียกว่า “สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา” (Republic of the Union of Myanmar) หรือพม่า หรือเบอร์มา (Burma) ที่ชาวไทยรู้จัก (ประวัติศาสตร์เมียนมา, 2558) แต่เดิมชาวตะวันตกเรียกประเทศนี้ว่า “Burma” จนกระทั่งเมื่อปี 2532 ได้เปลี่ยนชื่อประเทศเป็น “เมียนมา” (Myanmar) ในการเปลี่ยนชื่อประเทศครั้งนี้สืบเนื่องจากรัฐบาลเมียนมาต้องการให้มีความหมายชื่อของประเทศ ซึ่งรวมชนกลุ่มชาติพันธุ์ทุกเชื้อชาติ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะชนชาติ “พม่า” แต่เพียงอย่างเดียว ดังนั้น ชื่อประเทศที่เปลี่ยนใหม่นี้ จึงแสดงให้เห็นถึงนโยบายสมานฉันท์ และต้องการสร้างเอกภาพให้เกิดขึ้นภายในประเทศ (เมียนมา ข้อมูลทั่วไป, 2556) มีรูปแบบการปกครองในระบบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และหัวหน้ารัฐบาล (ข้อมูลการเมืองการปกครองเมียนมา, 2558) ซึ่งปัจจุบัน คือ นายวิน มิน (Win Myint) เป็นคนที่ 10 ที่ดำรงตำแหน่งนี้แทนนายถิ่น จอ (Htin Kyaw) ที่ได้ประกาศลาออกจากตำแหน่ง เมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2561 ที่ผ่านมา (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2561, น. 2)

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันหรือการทุจริตและประพฤติมิชอบ ถือเป็นปัญหาสำคัญที่หลายประเทศประสบ ซึ่งมีรูปแบบการคอร์รัปชันที่แตกต่างกันออกไป อาทิ การรับสินบนของข้าราชการเพื่อช่วยเหลือพ่อค้าในการหลีกเลี่ยงภาษี การปกปิดทรัพย์สินของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือการซื้อเสียงเลือกตั้งของนักการเมือง ฯลฯ ในส่วนของผู้กระทำความผิด อาจเป็นการกระทำของข้าราชการการเมือง

ข้าราชการประจำ หรืออาจมีเอกชนภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งผลกระทบของการทุจริตคอร์รัปชัน อาจถือได้ว่าได้สร้างความเสียหายต่อเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศค่อนข้างมาก ดังนั้นในการบริหารงานของแต่ละประเทศจึงได้ตระหนักถึงผลเสียที่เกิดขึ้นจากเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชัน จึงมีการรณรงค์ให้มีการป้องกันและขจัดปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันกันอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติ

สำหรับประเทศเมียนมาก็ประสบปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันเช่นเดียวกัน โดยในปี 2556 ประเทศเมียนมาได้ออกกฎหมายต่อต้านการทุจริต ซึ่งตามกฎหมายนี้ได้มีการจัดตั้ง “คณะกรรมการต่อต้านการให้สินบน” (Anti-Bribery Commission) ขึ้น เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557 ต่อมาในปีเดียวกัน ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) จนถึงปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 72)

บททั่วไป

ประเทศเมียนมา เป็นประเทศที่ตั้งอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้และคาบสมุทรอินโดจีน ซึ่งมีขนาดใหญ่ที่สุด และมีพรมแดนติดต่อกับ 5 ประเทศ ได้แก่ ประเทศไทย ประเทศจีน ประเทศลาว ประเทศอินเดีย และประเทศบังกลาเทศ มีเมืองหลวง ชื่อว่า “กรุงเนปีดอ” (Nay Pyi Taw) (เมืองหลวงเดิม คือ กรุงย่างกุ้ง) มีพื้นที่ประมาณ 677,000 ตารางกิโลเมตร (ประเทศเมียนมา, 2560) มีประชากรประมาณ 53,828,969 ล้านคน (ข้อมูล ณ วันที่ 11 มิถุนายน 2561) (Myanmar Population (LIVE), 2018) ซึ่งมีประชากรถึง 135 เผ่าพันธุ์ และมีหลายเชื้อชาติพันธุ์ ประกอบด้วย ชาติพันธุ์หลัก ๆ ดังนี้ คือ เมียนมา ร้อยละ 68 ฉาน ร้อยละ 9 กะเหรี่ยง ร้อยละ 7 ยะไข่ ร้อยละ 4 จีน ร้อยละ 3 อินเดีย ร้อยละ 2 มอญ ร้อยละ 2 และอื่น ๆ ร้อยละ 5 ในด้านศาสนา ประเทศเมียนมาจะมีเสรีภาพทางศาสนา คือ ประชากรมีโอกาสเลือกศาสนาตามความศรัทธา ซึ่งจะเห็นได้จากการที่ประเทศเมียนมามีวัดและเจดีย์เป็นจำนวนมาก มีผู้คนเดินทางไปทำบุญที่วัด และไปไหว้เจดีย์ต่าง ๆ ทุกวัน ส่วนมากประชากรกว่าร้อยละ 89 นับถือศาสนาพุทธ ซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติ (ประเทศเมียนมาได้บัญญัติให้ศาสนาพุทธเป็นศาสนาประจำชาติในปี 2517) ชาวเมียนมาเป็นผู้ที่เคร่งครัดในเรื่องศาสนาพุทธมาก และมีความเชื่อในเรื่องการทำบุญอย่างมาก โดยจะแบ่งเงินรายได้เพื่อทำบุญโดยไม่คำนึงว่าต้องเป็นวันพระ หรือวันสำคัญทางศาสนาเท่านั้นจึงจะไปวัด ส่วนด้านภาษา นอกจากจะใช้ภาษาเมียนมาเป็นภาษาทางการแล้ว ยังมีภาษาหลักที่ใช้พูดกันในประเทศอีกถึง 18 ภาษา มากน้อยตามชนชาติต่าง ๆ อาทิ ภาษาไทใหญ่ (ฉาน) ภาษากะเหรี่ยง ภาษาอารากัน (ยะไข่) ภาษามอญ ภาษาปะหล่อง ภาษาปลั่ง (ปะลั่ง) ภาษาปะรวก ภาษาว้า ภาษาจิงผ่อ (คะฉิ่น) ภาษาอาฮา ภาษาไทลื้อ ภาษาไทซิ่น ภาษาไทคำตี้ ภาษาม้ง ภาษาเย้า (เมี่ยน) ภาษามอแกน และภาษามาละเซีย (ลักษณะประชากรเมียนมา, 2558)

การเมืองการปกครอง

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 (Constitution of the Republic of the Union of Myanmar 2008) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องความมั่นคงและสถานะทางอำนาจของผู้นำทางทหาร อีกทั้งได้ผ่อนคลายนโยบายทางการเมืองให้กับประชาชนโดยการเลือกตั้ง แต่ก็ยังคงแฝงความคิดต่าง ๆ ไว้ในรัฐธรรมนูญ คูได้ตั้งแต่เรื่องโครงสร้างรัฐ (State Structure) ที่อยู่ในหมวดที่ 2 ของรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551

ประเทศเมียนมา มีรูปแบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีประธานาธิบดีเป็นประมุขของประเทศ และหัวหน้ารัฐบาล โดยแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 14 เขต ซึ่งประกอบด้วย 7 รัฐ (State) ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย และ 7 เขตปกครอง (Region) ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายเมียนมา (ข้อมูลการเมืองการปกครองเมียนมา, 2558) ดังปรากฏตามตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เขตการปกครองของประเทศเมียนมา 7 รัฐ (State) ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นชนกลุ่มน้อย

รัฐที่	ชื่อรัฐ	เมืองเอก	ที่ตั้ง
1	รัฐฉิ่น (Chin)	ฮะคา (Hakha)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของประเทศเมียนมา มีพรมแดนด้านทิศเหนือและตะวันตกติดกับประเทศอินเดีย และยังมีพรมแดนติดกับรัฐยะไข่ เขตการปกครองสะกาย เขตการปกครองมะแกว
2	รัฐคะฉิ่น (Kachin)	มิตจีนา (Myitkyina)	ตั้งอยู่ทางทิศเหนือสุดของประเทศเมียนมา มีพรมแดนติดกับประเทศจีน รัฐฉาน และเขตการปกครองสะกาย
3	รัฐกะเหรี่ยง (Kayin)	ปะอาน (Hpa-an)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศเมียนมา มีพรมแดนติดกับรัฐฉาน รัฐคะยา เมืองตองอู สะเทิม มะละแหม่ง และอำเภอแม่สอดของประเทศไทย
4	รัฐคะยา (Kayar) (กะเหรี่ยงแดง)	หลอยก่อ (Loikaw)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศเมียนมา มีพรมแดนด้านทิศตะวันออกติดกับประเทศไทยทางด้านจังหวัดแม่ฮ่องสอน และทางใต้ติดกับรัฐกะเหรี่ยง
5	รัฐมอญ (Mon)	มะละแหม่ง (Mawlamyine)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของประเทศเมียนมา มีพรมแดนติดกับรัฐกะเหรี่ยง และประเทศไทยทางด้านจังหวัดกาญจนบุรี ด้านเหนือติดกับเขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) ด้านใต้ติดกับเขตการปกครองตะนาวศรี ส่วนด้านทิศตะวันตกติดกับทะเลอันดามัน และอ่าวมะตะมะ
6	รัฐยะไข่ (Rakhine)	ซิตตเว (Sittwe)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของประเทศเมียนมา มีพรมแดนติดกับรัฐฉิ่น เขตการปกครองมะแกว เขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) และเขตการปกครองอิระวดี นอกจากนี้ ยังมีพรมแดนติดกับอ่าวเบงกอล และประเทศบังกลาเทศ

รัฐที่	ชื่อรัฐ	เมืองเอก	ที่ตั้ง
7	รัฐฉาน (Shan) หรือรัฐไทใหญ่	ตองยี (Taunggyi)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศเมียนมา มีพรมแดนติดกับประเทศจีน ประเทศลาว และประเทศไทยทางด้านจังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน รวมถึงรัฐคะฉิ่น และรัฐคะยา เขตการปกครองสะกาย เขตการปกครองมณฑลทะเลย์

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจาก http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4987&filename=aseanknowledge

ตารางที่ 2 เขตการปกครองของประเทศเมียนมา 7 เขตการปกครอง (Region) ที่ประชากรส่วนใหญ่เป็นเชื้อสายเมียนมา

เขตที่	ชื่อเขตการปกครอง	เมืองเอก	ที่ตั้ง
1	อิระวดี (Ayeerwaddy)	พะสิม (Patheingyi)	ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของที่ราบภาคกลาง มีพรมแดนทางทิศเหนือติดกับเขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) และเขตการปกครองย่างกุ้ง
2	พะโค (Bago) หรือหงสาวดี	พะโค (Bago)	ตั้งอยู่ใกล้เมืองเมฆาตะมะทางตอนใต้ของประเทศเมียนมา
3	มะแกว (Magway)	มาแกว (Magwe)	ตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ อยู่ติดกับเขตการปกครองมณฑลทะเลย์ เขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) รัฐยะไข่ และรัฐฉิ่น
4	มณฑลทะเลย์ (Mandalay)	มณฑลทะเลย์ (Mandalay)	ตั้งอยู่ตอนกลางของประเทศ มีพรมแดนติดกับเขตการปกครองสะกาย เขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) เขตการปกครองมะแกว รัฐฉาน และรัฐกะเหรี่ยง
5	สะกาย (Sagaing)	สะกาย (Sagaing)	ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ มีพรมแดนติดกับรัฐคะฉิ่น รัฐฉาน เขตการปกครองมณฑลทะเลย์ เขตการปกครองมะแกว และประเทศอินเดีย
6	ตะนาวศรี (Tanintharyi)	ทวาย (Dawei)	ตั้งอยู่ตอนใต้สุดของประเทศ โดยทิศเหนือติดต่อกับรัฐมอญ ทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับประเทศไทยทางด้านจังหวัดกาญจนบุรี ราชบุรี เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ชุมพร และระนอง และทิศตะวันตกและทิศใต้ติดต่อกับทะเลอันดามัน
7	ย่างกุ้ง (Yangon)	ย่างกุ้ง (Yangon)	ตั้งอยู่บริเวณที่ราบภาคกลางค่อนข้างต่ำ มีพรมแดนติดกับอ่าวเมฆาตะมะ เขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) และเขตการปกครองอิระวดี

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจาก http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4987&filename=aseanknowledge

นอกจากนี้ ในโครงสร้างรัฐหรือเขตการปกครองต่างก็มีโครงสร้างการปกครองท้องถิ่นเป็นฐานรากรองรับการบริหารจัดการเหมือน ๆ กัน ทั้ง 14 เขตการปกครอง โดยแบ่งย่อยออกเป็นอีก 3 ระดับ ดังนี้

1. อำเภอ (ชะหย่าย) มี 64 ชะหย่าย
2. ตำบล (มโยะแห่น) มี 324 มโยะแห่น
3. หมู่บ้าน (ย-หว่า หรือ เจ-ย-หว่า) มี 13,747 ย-หว่า

เขตชุมชนเมืองที่มีเทศบาลหรือสุขาภิบาล (ยะแควะ ซึ่งอาจแปลว่า ย่าน หรือเขต) มี 2,470 ยะแควะ (ข้อมูลการเมืองการปกครองเมียนมา, 2558)

โครงสร้างการบริหารงานของประเทศเมียนมา

การบริหารงานของประเทศเมียนมาถูกบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 ที่บัญญัติให้ “เมียนมา” แบ่งแยกอำนาจการปกครองออกเป็น 3 ฝ่าย คือ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ (ประวัติและข้อมูลรัฐบาลเมียนมาโดยย่อ, 2558) ดังนี้

ฝ่ายนิติบัญญัติ

ตามรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 บัญญัติไว้ในหมวดที่ 4 ว่าด้วยฝ่ายสภานิติบัญญัติ (Legislature) กำหนดให้รัฐสภาของประเทศเมียนมา (Pyidaungsu Hluttaw) มี 2 สภา ทำหน้าที่เป็นผู้ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ประกอบด้วย

1) สภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) หรือในภาษาเมียนมา เรียกว่า “Pyithu Hluttaw” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 109 กำหนดไว้ว่า ให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) ได้ไม่เกิน 440 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2558, น. 1 และ 8)

ประเภทที่ 1 สมาชิกที่ได้รับการเลือกจากแต่ละเขตเลือกตั้ง ตามสัดส่วนประชากร จำนวนไม่เกิน 330 คน

ประเภทที่ 2 สมาชิกที่เป็นบุคลากรของกองทัพที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บัญชาการทหารสูงสุด จำนวนไม่เกิน 110 คน หรือ 1 ใน 4 ของสมาชิกทั้งหมด

2) วุฒิสภา (Senate) หรือในภาษาเมียนมา เรียกว่า “Amyotha Hluttaw” ซึ่งอาจจะเรียกว่า สภาประชาชาติ (House of Nationalities) หรือสภาชาติพันธุ์ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 141 กำหนดไว้ว่า ให้มีสมาชิกวุฒิสภาได้ไม่เกิน 224 คน มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ 5 ปี แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2558, น. 1-17)

ประเภทที่ 1 สมาชิกวุฒิสภาจำนวน 168 คน ที่ได้รับการเลือกจากแต่ละเขตการปกครอง (Region) และรัฐ (State) จำนวน 12 คน ต่อเขตการปกครองและรัฐ ที่ประกอบกันเป็นดินแดนของสหภาพ และจำนวน 1 คน ต่อหน่วยการปกครองตนเอง (Self-Administered Division Leading Body) หรือเขตปกครองตนเอง (Self-Administered Zone Leading Body)

ประเภทที่ 2 สมาชิกวุฒิสภาจำนวน 56 คน เป็นบุคลากรของกองทัพ ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยผู้บัญชาการทหารสูงสุดตามกฎหมาย จำนวน 4 คน ต่อเขตการปกครองและรัฐที่ประกอบกันเป็นดินแดนของสหภาพ หรือ 1 ใน 4 ของสมาชิกทั้งหมดของทั้ง 2 สภา

ฝ่ายบริหาร

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 บัญญัติไว้ในหมวดที่ 5 ว่าด้วยฝ่ายบริหาร (Executive) รัฐบาลแห่งสหภาพ (Union Government) โดยกำหนดให้ประธานาธิบดีเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ แต่งตั้งหรือถอดถอนรัฐมนตรี การให้อภัยโทษ และการนิรโทษกรรม รวมทั้งการให้ความดีความชอบ (ประวัติและข้อมูลรัฐบาลเมียนมาโดยย่อ, 2558) ซึ่งในปัจจุบันประเทศเมียนมา มีคณะรัฐมนตรี 68 คน ประกอบด้วย รัฐมนตรี 29 คน และรัฐมนตรีช่วย 39 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2561)

ฝ่ายตุลาการ

รัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 บัญญัติไว้ในหมวดที่ 6 ว่าด้วยฝ่ายตุลาการ (Judiciary) มาตรา 293 โดยกำหนดให้ระบบศาลของประเทศเมียนมาให้เป็นไปตามหลักการตามมาตรา 3 ของกฎหมายว่าด้วยตุลาการแห่งสหภาพ พ.ศ. 2553 (The Union Judiciary Law of 2010) (ระบบกฎหมายเมียนมา, 2558) ประกอบด้วย ศาลยุติธรรม ศาลทหาร (Courts-Martial) และศาลรัฐธรรมนูญ (Constitutional Tribunal of the Union)

1. ศาลยุติธรรม ประกอบด้วยศาลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ (ศูนย์วิเทศอาเซีย กองการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม, 2558, น. 51)

- 1) ศาลฎีกาแห่งสหภาพเมียนมา (The Supreme Court of the Union of Myanmar)
- 2) ศาลสูงแห่งสหภาพเมียนมา หรือศาลสูงแห่งรัฐ (The High Court of the Region or the State)
- 3) ศาลประจำเขตปกครองตนเอง (Court of Self-Administered Division)
- 4) ศาลประจำพื้นที่ปกครองตนเอง (Court of Self-Administered Zone)
- 5) ศาลแขวง (District Courts)
- 6) ศาลจังหวัด (Township Courts)
- 7) ศาลอื่น ๆ ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย (Other Courts established by Law) เช่น ศาลคดีเด็กและเยาวชน (Juvenile Courts) ศาลคดีท้องถิ่น (Courts to try municipal offences) และศาลคดีจราจร (Courts to try traffic offences)

2. ศาลทหาร (Court Martial) ศาลทหารจัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญว่าด้วยการปกครองของสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา พ.ศ. 2551 เพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับหน่วยกองกำลังปกป้องแผ่นดิน ซึ่งศาลอื่นไม่มีเขตอำนาจเหนือคดีที่เกี่ยวข้องกับทหารได้

3. ศาลรัฐธรรมนูญ (Constitutional Tribunal of The Union) ทำหน้าที่ตีความบทบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ตรวจสอบกฎหมายที่ประกาศใช้โดยสภาผู้แทนราษฎร (Pyidaungsu Hluttaw) สภาแห่งเขตการปกครอง (Region Hluttaw) และสภาแห่งรัฐ (State Hluttaw) ว่าเป็นไปตามรัฐธรรมนูญหรือไม่

พิจารณาข้อพิพาทที่เกิดขึ้นจากสิทธิและหน้าที่ของสหภาพและเขตการปกครองหรือรัฐต่าง ๆ ในการใช้กฎหมายสหภาพ (Functions and Duties, 2014)

ความเป็นมาของการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

เดิม “สำนักสืบสวนคดีพิเศษ” (Bureau of Special Investigation: BSI) เป็นหน่วยงานในกำกับดูแลของกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจในการสืบสวนสอบสวนความผิดตามกฎหมาย รวมทั้งอาชญากรรมทางเศรษฐกิจ การกระทำความผิดโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจ และคดีทุจริต ต่อมาหลังจากประเทศเมียนมาให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention Against Corruption: UNCAC, 2003) เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2555 และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 19 มกราคม 2556 และต่อมาได้ออกกฎหมายต่อต้านการทุจริตให้สอดคล้องกับอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention Against Corruption: UNCAC, 2003) เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2556 ซึ่งตามกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้จัดตั้ง “คณะกรรมการต่อต้านการให้สินบน” (Anti-Bribery Commission) ขึ้นเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2557

ในปีเดียวกัน มีการเปลี่ยนชื่อ “คณะกรรมการต่อต้านการให้สินบน” (Anti-Bribery Commission) เป็น “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 72) เพื่อให้ครอบคลุมภารกิจทั้งหมดในการสร้างรัฐบาลที่ใสสะอาดและมีธรรมาภิบาล หลังจากที่รัฐบาลได้ดำเนินการป้องกันและปราบปรามการทุจริต แต่การทุจริตคอร์รัปชันก็ยังคงมีอยู่ และเจ้าหน้าที่บางคนไม่สนใจในศักดิ์ศรีและชื่อเสียงของตน โดยการฝ่าฝืนกฎหมายทำให้การทุจริตคอร์รัปชันกลายเป็นวัฒนธรรมที่กว้างขวางขึ้นในสังคม นอกจากนี้ ยังรวมถึงการใช้อำนาจในการให้สินบนและการกระทำความผิดโดยเจตนา และได้ส่งผลกระทบต่อหลักการบริหารและสิทธิมนุษยชนซึ่งมีผลต่อเนื่องไปยังเศรษฐกิจ การเมือง และศีลธรรมเสื่อมลง ในขณะที่เศรษฐกิจโลกมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน การทุจริตคอร์รัปชันก็เกิดขึ้นในลักษณะที่แตกต่างกันไป ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ประเทศเมียนมา มีการปราบปรามการทุจริตที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รัฐบาลจึงตระหนักดีว่า มีความจำเป็นเร่งด่วนในการปราบปรามการทุจริต เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยได้ตัดสินใจที่จะออกกฎหมายเพื่อให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล โดยมีวัตถุประสงค์ (Historical Background, 2017) ดังต่อไปนี้

1. เพื่อให้รัฐบาลมีความโปร่งใสและมีหลักธรรมาภิบาล
2. เพื่อเป็นการป้องกันการทุจริต
3. เพื่อกำหนดขั้นตอนการปฏิบัติตัวของข้าราชการ
4. เพื่อความร่วมมือกับประชาคมระหว่างประเทศ
5. เพื่อการให้ความช่วยเหลือด้านเทคนิคและการแบ่งปันข้อมูล

หากดูเรื่องภาพลักษณ์ความโปร่งใสของประเทศเมียนมา ตั้งแต่ปี 2546-2560 จะมีค่าคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ดังปรากฏตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 3 ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันของประเทศเมียนมา ตั้งแต่ปี 2546-2560

ปี	คะแนน	จำนวนประเทศ	อันดับ
2546	1.60 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	133	129
2547	1.70 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	146	142
2548	1.80 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	159	155
2549	1.90 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	163	160
2550	1.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	179	179
2551	1.30 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	178
2552	1.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	180	178
2553	1.40 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	178	176
2554	1.50 (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	183	180
2555	15 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	172
2556	21 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	177	157
2557	21 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	175	156
2558	22 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	168	147
2559	28 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	176	136
2560	30 (คะแนนเต็ม 100 คะแนน)	180	130

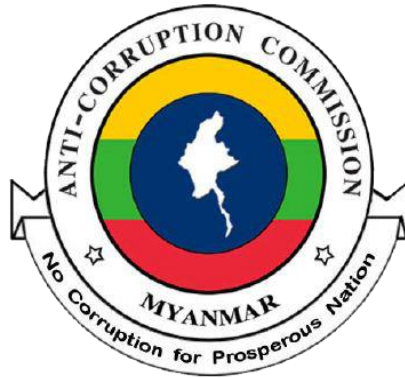
ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจากเว็บไซต์ของ Transparency International

จะเห็นได้ว่า ดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ของประเทศเมียนมา ย้อนหลัง 6 ปี ซึ่งในอดีตเคยเป็นประเทศที่มีสถานการณ์ด้านการปราบปรามคอร์รัปชันแย่ที่สุดในอาเซียน ในปี 2555 ได้ 15 คะแนน จากคะแนนเต็ม 100 ถูกจัดลำดับอยู่ที่ 172 ของโลก เกือบสุดท้ายจากทั้งหมด 176 ประเทศที่เข้าร่วมวัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน หลังจากนั้นประเทศเมียนมาได้คะแนนแบบก้าวกระโดดขึ้นมาถึง 6 คะแนนเป็น 21 คะแนน ในปี 2556 และปี 2557 ก่อนจะเพิ่มคะแนนเป็น 22 คะแนน ในปี 2558 และได้เพิ่มคะแนนแบบก้าวกระโดดครั้งที่สองอีก 6 คะแนน เป็น 28 คะแนน ในปี 2559 ก่อนจะได้เพิ่มอีก 2 คะแนน ในปี 2560 ได้ 30 คะแนน ถูกจัดอันดับอยู่ที่ 130 จาก 180 ประเทศ ซึ่งมีคะแนนดีขึ้นเรื่อย ๆ อันเนื่องมาจากรัฐบาลประเทศเมียนมาได้เปิดประเทศ จึงมีความพยายามที่จะพัฒนาธุรกิจภายในประเทศ และได้มีการเชิญชวนให้นักลงทุนจากต่างประเทศมาลงทุน เพื่อเป็นการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องปรับปรุงการจัดอันดับคอร์รัปชันโลก โดยรัฐบาลของประเทศเมียนมาได้เพิ่มความร่วมมือในกิจกรรมที่เกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตกับประเทศในภูมิภาค และองค์กรระหว่างประเทศอีกด้วย จึงทำให้

ประเทศเมียนมาสามารถจัดการปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน และความโปร่งใสในการบริหารราชการแผ่นดิน ในรอบ 6 ปี (พ.ศ. 2555-2560) จนมีค่าคะแนนดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) ที่มีพัฒนาการที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ และอยู่ในอันดับ 100 กว่า ๆ ของโลก จึงเป็นกรณีศึกษาที่น่าสนใจ สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกันที่มีคะแนนอยู่ในระดับใกล้เคียงกันว่าเหตุใดประเทศเมียนมาจึงมีการพัฒนาที่ดีขึ้นเรื่อย ๆ

หน่วยงานปราบปรามการทุจริต

หน่วยงานปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันของประเทศเมียนมา มีชื่อเรียกว่า “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) เกิดขึ้นเมื่อปี 2557

ภาพที่ 1 ตราสัญลักษณ์หน่วยงาน “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC)
ที่มา: <http://www.sea-pac.org>

สำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) มีวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน (Objectives, 2017) คือ

1. เพื่อกำจัดการให้สินบน ซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติ
2. เพื่อประโยชน์ในฐานะเป็นรัฐบาลที่มีการกำกับดูแลที่ดี
3. เพื่อการส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ
4. เพื่อป้องกันและรักษาทรัพย์สินของรัฐ
5. เพื่อเป็นการรักษาสีทธิของประชาชนในประเทศ
6. เพื่อดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพกับผู้ที่กระทำการทุจริต
7. เพื่อส่งเสริมความโปร่งใสในการส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ

ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) ตั้งอยู่ ณ Cluster 1, ค่ายฝึกกีฬา (Sports Training Camp) สนามกีฬาห้วยนะเตี้ยติ (Wunna Theikdi Ward) กรุงเนปยีตอ (Nay Pyi Taw) (Our Location, 2017)

ภาพที่ 2 ที่ตั้งของ “สำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC)
ที่มา: http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=information/information&information_id=20

โครงสร้างองค์กร

โครงสร้างองค์กรกำหนดให้มีคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) จำนวน 15 คน ได้รับการคัดเลือกจากประธานาธิบดี และประธานรัฐสภา ประธานาธิบดีเป็นผู้เสนอชื่อคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) จำนวน 15 คน ต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบ และแต่งตั้งประธานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) และเลขาธิการคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) ตามมาตรา 5 ของกฎหมายต่อต้านการทุจริต คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่งเท่ากับประธานาธิบดี โดยจะต้องปฏิบัติงานจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ และจะต้องไม่ปฏิบัติหน้าที่เกิน 2 วาระ คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) รับผิดชอบโดยตรงต่อประธานาธิบดี (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 73) ปัจจุบันนายอู ออง จี (H.E. U Aung Kyi) เป็นประธานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) (คณะผู้แทนหน่วยงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เยือนสำนักงาน ป.ป.ช. ประเทศไทย อย่างเป็นทางการ, 2561)

อำนาจหน้าที่

คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารราชการ การปกป้องทรัพย์สินของรัฐ ภาคประชาสังคม สิทธิและประโยชน์ของประชาชน ให้พ้นจากการให้สินบนและการทุจริต รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการให้สินบนอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการเสริมสร้างความโปร่งใสในการบังคับใช้กฎหมาย และภาคบริหาร เพื่อเสริมสร้างการลงทุนในประเทศ และต่างประเทศ และพัฒนาเศรษฐกิจ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น. 72)

การดำเนินงานขององค์กร

นับตั้งแต่เปิดสำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) ปรากฏจากรายงานผลการตรวจสอบและผลจากการปฏิบัติหน้าที่ ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม 2557 ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2560 พบว่า คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) ได้รับเรื่องร้องเรียนจำนวน 4,353 เรื่อง และตั้งแต่วันที่ 24 พฤศจิกายน 2560 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2561 ได้รับเรื่องร้องเรียนจำนวน 2,170 เรื่อง โดยมีสถิติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการทุจริตคอร์รัปชันของรัฐและเขตการปกครอง (Receiving Complaint Letter, 2017) ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 สถิติเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนการทุจริตคอร์รัปชันต่อรัฐและเขตการปกครอง

No	รัฐและเขตการปกครอง (States and Regions)	จำนวนเรื่องร้องเรียน (Number of Complaint) ระหว่างวันที่ 10 มีนาคม 2557 ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2560	จำนวนเรื่องร้องเรียน (Number of Complaint) ระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน 2560 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2561
a	กรุงเนปยีดอ (Nay Pyi Taw)	161	86
b	รัฐคะฉิ่น (Kachin State)	47	29
c	รัฐคะยา (Kayah State)	8	2
d	รัฐกะเหรี่ยง (Kayah State)	51	31
e	รัฐฉิ่น (Chin State)	26	28
f	เขตการปกครองสะกาย (Sagaing Region)	445	191
g	เขตการปกครองตะนาวศรี (Tanintharyi Region)	33	24
h	เขตการปกครองพะโค (หงสาวดี) (Bago Region)	465	252
i	เขตการปกครองมะแกว (Magway Region)	165	117
j	เขตการปกครองมัณฑะเลย์ (Mandalay Region)	779	418
k	รัฐมอญ (Mon State)	215	114
l	เขตการปกครองย่างกุ้ง (Yangon Region)	1128	514
m	รัฐยะไข่ (Rakhine State)	62	49

No	รัฐและเขตการปกครอง (States and Regions)	จำนวนเรื่องร้องเรียน (Number of Complaint) ระหว่างวันที่ 10 มีนาคม 2557 ถึง วันที่ 31 ตุลาคม 2560	จำนวนเรื่องร้องเรียน (Number of Complaint) ระหว่างวันที่ 24 พฤศจิกายน 2560 ถึง วันที่ 30 เมษายน 2561
n	รัฐฉาน (Shan State)	294	97
o	เขตการปกครองอิระวดี (Ayeyarwaddy Region)	473	218
	รวมทั้งหมด (Total)	4,353	2,170

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจาก <http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=pavblog/category&id=29>

ความร่วมมือระหว่างประเทศ

หลังจากการจัดตั้งองค์การคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) แล้ว ประเทศเมียนมาได้เข้าเป็นสมาชิกของความร่วมมือระหว่างหน่วยงานต่อต้านการทุจริตของกลุ่มประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEA-PAC) และสมาคมหน่วยงานต่อต้านการทุจริตระหว่างประเทศ (International Association of Anti-Corruption Authorities: IAACA) (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2558, น.74) นอกจากนี้ คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) ยังได้ร่วมลงนามบันทึกข้อตกลง (MOU) กับประเทศไทย ในโอกาสที่คณะผู้แทนของประเทศเมียนมาเดินทางมาเข้าร่วมการประชุม เพื่อเสริมสร้างและสนับสนุนความร่วมมือระหว่างกันของประเทศในภูมิภาคอาเซียน และส่งเสริมกระบวนการอนุวัติการตามอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต ค.ศ. 2003 (United Nations Convention Against Corruption: UNCAC, 2003) ซึ่งจัดโดยสำนักงานป้องกันยาเสพติด และปราบปรามอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (UNODC) ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ที่มุ่งหวังเพื่อสร้างเสริมกลไกความร่วมมือต่อสู้กับปัญหาการทุจริตในระดับภูมิภาคให้มีความเข้มแข็งขึ้น (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ, 2560, น. 37)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการทุจริต (Legislation, 2017)

รัฐบาลของประเทศเมียนมาเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันจึงได้มีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน (The Anti-Corruption Law, 7 August, 2013) ซึ่งมีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2556 ประกอบด้วย 11 หมวด 73 มาตรา (กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตเมียนมา, 2558) ดังนี้

หมวดที่ 1 ชื่อ การบังคับใช้ และความหมาย

หมวดที่ 2 วัตถุประสงค์ของกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หมวดที่ 3 การคัดเลือกคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต

หมวดที่ 4 การก่อตั้งคณะทำงานและหน้าที่ในการวิเคราะห์เบื้องต้นของทีมงานในการเชื่อมโยงเงินและที่ดินที่ได้รับจากการทุจริต

หมวดที่ 5 การก่อตั้งคณะกรรมการสอบถามและตรวจสอบในกรณีที่มีเหตุการณ์ให้ต้องสงสัยหรือมีผู้ร้องเรียนว่าเกิดการทุจริต

หมวดที่ 6 การก่อตั้งของสำนักงาน หรือสถานที่ตั้งของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต โดยการจัดหาของรัฐบาล

หมวดที่ 7 การให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการให้สินบน การดำเนินการดังกล่าวจะต้องดำเนินการโดยประธานาธิบดี สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และผู้แทน

หมวดที่ 8 การประกาศความเป็นเจ้าของในทรัพย์สิน หนี้สินและอสังหาริมทรัพย์ของบุคคลผู้มีอำนาจ

หมวดที่ 9 การยึดทรัพย์สิน และอสังหาริมทรัพย์ที่ผ่านการทุจริตเป็นของรัฐ

หมวดที่ 10 ความผิดและบทลงโทษ

หมวดที่ 11 เบ็ดเตล็ด

ตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันที่มีวัตถุประสงค์เพื่อกำจัดการให้สินบนซึ่งเป็นปัญหาระดับชาติ เพื่อการกำกับดูแลที่ดี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้เกิดความรับผิดชอบ เพื่อป้องกันและรักษาทรัพย์สินของรัฐ เพื่อการรักษาสิทธิของประชาชนในประเทศ และเพื่อส่งเสริมความโปร่งใสในการส่งเสริมการพัฒนาด้านเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า กฎหมายฉบับนี้ให้ความสำคัญกับการป้องกันการทุจริต โดยถือว่า การทุจริตคอร์รัปชันเป็นปัญหาที่สำคัญระดับประเทศ ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน เพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายต่อทรัพย์สินของประเทศ ซึ่งหากมีการฝ่าฝืนกฎหมายฉบับนี้แล้ว ทั้งผู้กระทำความผิด และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องอาจได้รับโทษ ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 5 ฐานความผิดและบทลงโทษ

ฐานความผิด	บทลงโทษ
นักการเมืองถูกตัดสินลงโทษในข้อหากระทำการติดสินบน	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 15 ปี
ผู้ต้องหาในกรณีติดสินบนเจ้าพนักงาน	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 10 ปี
ผู้ที่ติดสินใจกระทำการติดสินบน	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 7 ปี
บุคคลที่ถูกตัดสินลงโทษในข้อหาปกปิด หรือถ่ายโอนทรัพย์สินต่าง ๆ ทั้งตัวเงิน และอสังหาริมทรัพย์เพื่อหลีกเลี่ยงการตรวจสอบ	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุก 5 ปี ขึ้นไป

ฐานความผิด	บทลงโทษ
บุคคลใดที่ถูกตัดสินลงโทษในข้อหากระทำความผิดใด ๆ ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ โดยเกิดจากวัตถุประสงค์เพื่อลดคุณค่าหรือหมิ่นประมาทบุคคลหนึ่งบุคคลใดโดยไม่มีเหตุผลหรือเพื่อร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตที่ผิดกฎหมาย หรือการให้หรือการสร้างหลักฐานเท็จอื่นใด	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 5 ปี
บุคคลใดที่ถูกตัดสินลงโทษจากความล้มเหลวในการปฏิบัติตามคำสั่งที่ออกโดยคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต หรือองค์กรใด ๆ ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต	ต้องระวางโทษปรับ หรือจำคุกไม่เกิน 6 เดือน หรือทั้งสองอย่าง
ผู้มีอำนาจใดที่ถูกตัดสินว่ามีเจตนาในการส่งเอกสารทรัพย์สิน หนังสือ ชำกกว่าเวลาที่กำหนด โดยคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตตามกฎหมายนี้ หรือยื่นเอกสารเท็จหรือปกปิดข้อมูล	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 5 ปี
บุคคลใดที่ทำงานด้านการเงิน การธนาคาร ปฏิเสธที่จะช่วยในการดำเนินงานของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตในการปฏิบัติหน้าที่ตรวจสอบข้อมูลอย่างเป็นทางการ มีการถ่ายโอนทรัพย์สินต่าง ๆ ของธนาคาร หรือสถาบันการเงินที่มีการอายัดไว้ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการตรวจสอบ และการปกปิดเปลี่ยนแปลง หรือถ่ายโอนทรัพย์สินที่มีการกำกับตามเอกสารไว้ในระหว่างการสอบสวน	ต้องระวางโทษปรับ และจำคุกไม่เกิน 5 ปี
บุคคลใดที่พบว่ามีการเกี่ยวข้องกับความพยายามและสมคบ หรือจัดการ หรือสนับสนุนการกระทำความผิดกฎหมายใด ๆ ภายใต้กฎหมายนี้	ต้องระวางโทษเช่นเดียวกับที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น

ที่มา: รวบรวมและเรียบเรียงจาก http://www.aseanhai.net/ewt_news.php?nid=4762&filename=aseanknowledge

ทั้งนี้ บทลงโทษตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริต มีทั้งโทษปรับ และจำคุกระหว่าง 5-15 ปี โดยลงโทษผู้กระทำความผิด ผู้มีส่วนรู้เห็น หรือผู้ที่ไม่ให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ในการตรวจสอบการทุจริตที่เกิดขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นการลงโทษผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการทุจริตทั้งหมด

นอกจากนี้ ยังได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับบทบาทอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption Commission: ACC) (The Anti-Corruption Rules, 10 July, 2015) ที่มีการประกาศใช้เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2558 รวมทั้งมีการนำแนวทางของสำนักงานป้องกันยาเสพติดและปราบปราม

อาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Office on Drugs and Crime-UNODC) มาเป็นแผนงาน การดำเนินการให้กับองค์กรอีกด้วย (Legislation, 2017)

ปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. ประเทศเมียนมาเป็นจุดเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ประชากรส่วนใหญ่อยู่ในวัยทำงานและมีค่าแรงต่ำ ถึงแม้มีทรัพยากรธรรมชาติจำนวนมาก เช่น พลังงาน แร่ธาตุ ป่าไม้ พื้นที่การเพาะปลูก รวมทั้งทรัพยากรทางทะเล แต่ยังคงจัดเป็นประเทศในกลุ่มประเทศที่พัฒนาน้อยที่สุด (Least Developed Country) จึงได้รับการยกเว้นภาษี และสิทธิพิเศษทางการค้าจากหลายประเทศ ปัจจุบันประเทศเมียนมาได้เปลี่ยนแปลงการปกครองเป็นระบอบประชาธิปไตย และเปิดประเทศให้ผู้สนใจเข้าไปลงทุนได้เสรีมากขึ้น โดยผ่านนโยบายส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศ การพัฒนาภาคการเงิน การเดินทางปฏิรูป และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และแรงงาน การสร้างบรรยากาศการลงทุน รวมทั้งการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมในประเทศเชิงรุกทั้งทางถนน รถไฟ และท่าเรือ ทำให้ประเทศเมียนมา มีการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญ โดยมีการขยายตัวทางเศรษฐกิจในปี 2555 คิดเป็นร้อยละ 6.3 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ 5 ปี ที่ผ่านมามีอยู่ที่ร้อยละ 54 อย่างไรก็ตาม รัฐบาลเมียนมา ยังไม่แน่นอน ระบบสาธารณสุขภาคขั้นพื้นฐานยังขาดแคลน และมีราคาสูง รวมถึงเครือข่ายคมนาคมยังไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ ประเทศเมียนมามีข้อจำกัดทางด้านเงินทุน และระบบการเงินที่ไม่สามารถเคลื่อนย้ายได้อย่างเสรี ประกอบกับในอดีตที่ผ่านมาประเทศเมียนมาได้รับผลกระทบจากมาตรการคว่ำบาตรของประชาคมโลก จึงทำให้ค่าใช้จ่ายในการลงทุนของภาครัฐและภาคเอกชนมีต้นทุนเฉลี่ยสูงกว่าประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค ดังนั้น ประเทศเมียนมาจึงได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 กรกฎาคม 2555 ซึ่งรัฐบาลจะเดินทางไปสู่การปฏิรูประยะที่ 2 โดยจะให้ความสำคัญต่อประเด็นต่าง ๆ (ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของเมียนมา, 2558) ดังนี้

- 1) การจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2554-2574) (National Comprehensive Development Plan: NCDP)
- 2) ให้ความสำคัญต่อภาคการค้าและการลงทุน รวมถึงการระดมการลงทุนระหว่างประเทศ
- 3) การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง
- 4) การบริหารจัดการความช่วยเหลือจากต่างชาติให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับเป้าหมายของประเทศในการปฏิรูประยะที่ 2 คือ การพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนชาวเมียนมาให้ดีขึ้น

สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมดังกล่าวข้างต้น ประเทศเมียนมามีเป้าประสงค์ ยึดหลักประชาชนระดับรากหญ้า (Bottom up) ให้ได้รับประโยชน์สูงสุด (People-centered Approach) จากการบริหารจัดการของรัฐ และมีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางนโยบาย และกระบวนการในการพัฒนา ซึ่งมีปัจจัยสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพชีวิตด้านต่าง ๆ เช่น ด้านสิ่งแวดล้อม ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน สภาพความเป็นอยู่ภายในชุมชน เป็นต้น ซึ่งตามกรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม

(The Framework on Economic and Social Reform: FESR) จะมีโครงการเร่งด่วนเพื่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างต่อเนื่อง ดังนี้

- 1) ปฏิรูปภาษีและการเงิน
- 2) ปฏิรูปภาคการคลังและการเงิน รวมถึงธนาคารกลาง
- 3) เปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน
- 4) พัฒนาธุรกิจภาคเอกชน โดยปฏิรูปกฎหมายและระเบียบที่สำคัญสำหรับภาคการท่องเที่ยว
- 5) พัฒนาระบบโทรคมนาคมและการสื่อสารให้ทันสมัย
- 6) พัฒนาสาธารณสุขและการศึกษา
- 7) สร้างความมั่นคงด้านอาหารและความเจริญเติบโตภาคการเกษตร
- 8) สร้างระบบบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส โดยเน้นความโปร่งใสในการจัดทำและดำเนินงานที่ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณภาครัฐ
- 9) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยปรับปรุงระบบคมนาคมขนส่งสาธารณะ และพลังงาน รวมทั้งปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการจ้างงานและการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ
- 10) สร้างความมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการดำเนินงานของรัฐ

จากการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2554-2574) (National Comprehensive Development Plan: NCDP) ของประเทศเมียนมา จึงส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส โดยเน้นความโปร่งใสในการจัดทำและดำเนินงานที่ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณภาครัฐ ซึ่งเป็นโครงการเร่งด่วน

2. รัฐบาลของประเทศเมียนมา มีแนวคิดที่จะปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจังและชัดเจน นอกจากนี้ รัฐบาลยังปรับปรุงระบบกฎหมายภายในประเทศหลายฉบับอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถพัฒนาประเทศได้ต่อไป (กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตเมียนมา, 2558) อาทิ มาตรการที่ส่งเสริมให้ประชาชนแจ้งเบาะแสเจ้าหน้าที่ทุจริต เพื่อเพิ่มการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันให้เข้มข้นยิ่งขึ้น ซึ่งในการแจ้งเบาะแสของประชาชนเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการทุจริตของเจ้าหน้าที่รัฐ นั้น จะไม่มีการเปิดเผยเนื้อหาในการร้องเรียน เพื่อความปลอดภัยของผู้แจ้ง ประชาชนสามารถร้องเรียนโดยทางจดหมายหรืออีเมล กรณีที่มีผลกระทบร้ายแรงต่อผลประโยชน์สาธารณะ เพื่อจะได้รับการแก้ไขปัญหาดังกล่าวก่อน (รัฐบาลพม่า ส่งเสริมให้ประชาชนแจ้งเบาะแสเจ้าหน้าที่ทุจริต, 2559)

บทสรุปและข้อคิดเห็นของผู้ศึกษา

จากการเปิดประเทศของประเทศเมียนมาในช่วงที่ผ่านมา ก่อให้เกิดการลงทุนของนักธุรกิจจากหลายประเทศที่ให้ความสนใจต่อการลงทุนในประเทศเมียนมา เนื่องจากเป็นประเทศที่มีทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์ อีกทั้งมีค่าจ้างแรงงานค่อนข้างต่ำ ถึงแม้ว่าการเปิดประเทศจะทำให้มีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น แต่ในด้านการพัฒนา ทั้งเทคโนโลยี และวิทยาการความรู้ต่าง ๆ ยังมีค่อนข้างน้อย เนื่องจากเป็นผลมาจากการจัดการภายในของภาครัฐที่ยังขาดการวางแผนการพัฒนาที่ดีในการเปิดประเทศ สาเหตุสำคัญประการหนึ่งเกิดจากปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันค่อนข้างสูงในระบบราชการของประเทศเมียนมา ซึ่งจากการจัดอันดับขององค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International: TI) ได้จัดอันดับปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันใน 180 ประเทศทั่วโลก ประจำปี 2560 โดยให้คะแนนจาก 0-100 หากได้คะแนนน้อย ยิ่งสะท้อนให้เห็นว่ามีการคอร์รัปชันสูง โดยประเทศเมียนมาได้ถูกจัดอันดับอยู่ที่ 130 คือ ได้คะแนนความโปร่งใสอยู่ที่ 30 คะแนน จาก 100 คะแนนเต็ม ทั้งนี้ประเทศเมียนมายังติดอันดับประเทศรั้งท้าย 5 ประเทศในกลุ่มประเทศอาเซียนด้วยกัน แม้รัฐบาลของประเทศเมียนมาจะมีการปฏิรูปมากขึ้น แต่ในอีกด้านหนึ่ง การทุจริตคอร์รัปชันยังคงมีให้เห็นอยู่ในประเทศเมียนมาเช่นกัน

จากกรณีดังกล่าวทำให้รัฐบาลของประเทศเมียนมาเล็งเห็นถึงความสำคัญในการจัดการปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน จึงมีการออกกฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งได้มีการประกาศใช้ไปเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2556 และมีการตั้ง “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) ขึ้น เมื่อปี 2557 เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารราชการ ปกป้องทรัพย์สินของรัฐ ภาคประชาสังคม สิทธิและประโยชน์ของประชาชนให้พ้นจากการให้สินบนและการทุจริต รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการให้สินบนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ อันเป็นการเสริมสร้างความโปร่งใสในการบังคับใช้กฎหมายและภาคบริหาร เพื่อเสริมสร้างการลงทุนในประเทศและต่างประเทศในการพัฒนาเศรษฐกิจต่อไป

ผู้ศึกษาเห็นว่า “คณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) มีเพียงจำนวน 15 คน และเป็นองค์กรที่เพิ่งจัดตั้งขึ้น เมื่อปี 2557 ที่ผ่านมา เพียงแค่ระยะเวลา 4 ปี จึงอาจทำให้องค์กรนี้ยังขาดประสบการณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต จึงต้องใช้ระยะเวลาในการปรับตัวขององค์กรใหม่นี้ อีกทั้งยังต้องขอความร่วมมือจากประเทศเพื่อนบ้านที่ประสบความสำเร็จในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาเป็นต้นแบบ และเสนอแนะในการบริหารจัดการองค์กรใหม่ แต่ด้วยความมุ่งมั่นของรัฐบาลของประเทศเมียนมาที่พยายามแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันอย่างจริงจัง อาทิ การกำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2554-2574) (National Comprehensive Development Plan: NCDP) โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้มีการกำหนดการสร้างระบบบริหารจัดการให้มีความโปร่งใส โดยเน้นความโปร่งใสในการจัดทำและดำเนินงานที่มีการใช้จ่ายจากเงินงบประมาณภาครัฐ ซึ่งเป็นเรื่องเร่งด่วนที่อาจส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารประเทศในอนาคต รวมทั้งเป็นการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในประเทศอีกด้วย

แม้ว่าประเทศเมียนมาจะมีความพยายามในการที่จะเปิดประเทศมากขึ้น และพยายามที่จะแก้ไข ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ โดยเห็นได้จากนโยบายต่าง ๆ ที่รัฐบาลพยายามนำออกมาใช้ แต่ในทางปฏิบัติแล้วสังคม ของชาวเมียนมากลับไม่ได้เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นเท่าใดนัก กลไกต่าง ๆ ยังไม่สามารถทำงานได้เท่าที่ควร ทั้งในเรื่องของความขาดแคลนด้านทุนทรัพย์ บุคลากร และองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่ยังคงมีไม่มากนัก เมื่อเทียบกับ ความต้องการของประเทศ นอกจากนี้ ความขัดแย้งทางด้านผลประโยชน์ของกลุ่มอำนาจ และปัญหาเรื่อง การทุจริตคอร์รัปชันยังคงเป็นตัวขัดขวางสำคัญในการพัฒนาของประเทศเมียนมา ที่จะทำให้คะแนน ค่าดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index: CPI) มีอันดับที่ดีขึ้น ความท้าทาย ครั้งใหม่ของประเทศเมียนมาในปัจจุบัน คือ จะก้าวเดินอย่างไรเพื่อการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาประเทศ ในมิติของการเปิดประเทศสู่ความเป็นทุนนิยมเสรีมากขึ้น ภายใต้ความขัดแย้งทางชาติพันธุ์ที่ยังคงดำรงอยู่ อย่างเข้มข้นจากการที่มีประชากรถึง 135 เผ่าพันธุ์ และมีหลายเชื้อชาติพันธุ์ กอปรกับความยากจนที่ฝังลึกอยู่ใน ทุกหย่อมหญ้าของสังคม ความสัมพันธ์กับนานาชาติก็ไม่ได้มีความราบรื่นเท่าใดนัก รวมทั้งการทุจริต คอร์รัปชันในวงราชการ ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้อยู่บนความซับซ้อนที่โยงใยซึ่งกันและกันล้วนเป็นโจทย์ ที่ท้าทายของผู้บริหารประเทศเมียนมา

จัดทำโดย

นายโชคสุข กรกิตติชัย

วิทยาการชำนาญการพิเศษ

กลุ่มงานบริการวิชาการ 1 สำนักวิชาการ

โทร. 0 2244 2060 โทรสาร 0 2244 2058

Email : sapagroup01@gmail.com

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กฎหมายป้องกันและปราบปรามการทุจริตเมียนมา. (20 ตุลาคม 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4762&filename=aseanknowledge

ข้อมูลการเมืองการปกครองเมียนมา. (27 พฤศจิกายน 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4987&filename=aseanknowledge

คณะผู้แทนหน่วยงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เยือนสำนักงาน ป.ป.ช.

ประเทศไทย อย่างเป็นทางการ. (6 มีนาคม 2561). สืบค้น 26 มีนาคม 2561 จาก

https://www.isranews.org/isranews-pr-news/64086-nacc_64086.html

ประวัติศาสตร์เมียนมา. (3 พฤศจิกายน 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4822&filename=aseanknowledge

ประเทศไทยเมียนมา. (2560). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก http://www.ditp.go.th/contents_attach

[/153695/153695.pdf](http://www.ditp.go.th/contents_attach/153695/153695.pdf)

พัชร์ นิยมศิลป์. (ม.ป.ป.). รูปแบบรัฐบาลและระบบกฎหมายในประเทศสมาชิกอาเซียน. สืบค้น 26 มิถุนายน

2561 จาก <http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=รูปแบบรัฐบาลและระบบกฎหมายในประเทศ>

[สมาชิกรอาเซียน](http://wiki.kpi.ac.th/index.php?title=รูปแบบรัฐบาลและระบบกฎหมายในประเทศ)

เมียนมา ข้อมูลทั่วไป. (2556). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก http://www.asean-info.com/asean_

[members/myanmar.html](http://www.asean-info.com/asean_members/myanmar.html)

ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศของเมียนมา. (1 ตุลาคม 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4636&filename=aseanknowledge

ระบบกฎหมายเมียนมา. (2 กันยายน 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=4541&filename=aseanknowledge

รัฐบาลพม่าส่งเสริมให้ประชาชนแจ้งเบาะแสเจ้าหน้าที่ทุจริต. (4 พฤศจิกายน 2559). สืบค้น 26 มีนาคม

2561 จาก <http://thai.cri.cn/247/2016/11/04/225s247614.htm>

ลักษณะประชากรเมียนมา. (2 เมษายน 2558). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก

http://www.asean thai.net/ewt_news.php?nid=2174&filename=aseanknowledge

ศูนย์วิจัยเทศอาเซียน กองการต่างประเทศ สำนักงานศาลยุติธรรม. (2558). รอบรู้ระบบกฎหมายและระบบศาล

ในกลุ่มประเทศอาเซียน. สืบค้น 26 มิถุนายน 2561 จาก <http://www.oia.coj.go.th/doc/data>

[/oia/iad_1469091577.pdf](http://www.oia.coj.go.th/doc/data/oia/iad_1469091577.pdf)

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (2558). คู่มือหน่วยงานต่อต้านการทุจริต

ในภูมิภาคอาเซียน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพธุรกิจ.

- _____. (2560). ความร่วมมือต่อต้านการทุจริตของไทยและเมียนมา. *สุจริตสาร*, 17(64), น. 37-39.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2558). **ระบบรัฐสภาสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์**. สืบค้น 24 พฤษภาคม 2561 จาก http://www.senate.go.th/w3c/senate/pictures/content/file_1441255420.pdf
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). **รัฐสภาอาเซียน (Asean Parliamentary)**. กรุงเทพมหานคร: สำนักการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- _____. (2561) **ประธานาธิบดีสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาคนใหม่**. สืบค้น 11 มิถุนายน 2561 จาก http://10.152.7.119/ewtadmim/ewt/group11/ewt-dl-link.php?nid=218&filename=share_to_intra

ภาษาต่างประเทศ

- Function and Duties.** (2014, July 3). Retrieved May 24, 2018 from <http://www.myanmarconstitutionaltribunal.org.mm/en/st-duty/23>
- Historical Background.** (2017). Retrieved March 19, 2018 from http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=information/information&information_id=15
- Legislation.** (2017). Retrieved March 19, 2018 from <http://www.accm.gov.mm/acc/#>
- Myanmar Population (LIVE).** (2018). Retrieved May 24, 2018 from <http://www.worldometers.info/world-population/myanmar-population/>
- Objectives.** (2017). Retrieved March 19, 2018 from <http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=common/home>
- Our Location.** (2017). Retrieved March 19, 2018 from <http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=information/contact>
- Receiving Complaint Letter.** (2017). Retrieved March 19, 2018 from <http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=pavblog/category&id=29>
- Transparency International. (2018). **Corruption perceptions index 2017**. Retrieved March 19, 2018 from https://www.transparency.org/news/feature/corruption_perceptions_index_2017

ภาพอ้างอิง

- ตราสัญลักษณ์หน่วยงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริตสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (Anti-Corruption Commission: ACC). สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก <http://www.sea-pac.org>
- ที่ตั้งของ “สำนักงานคณะกรรมการต่อต้านการทุจริต” (Anti-Corruption Commission: ACC) สืบค้น 19 มีนาคม 2561 จาก http://www.accm.gov.mm/acc/index.php?route=information/information&information_id=20